

דברי פרידה מאייבן ז"ל

אתמול באתי להיפרד מאיבן בנשיקה ולאחל לו מסע שלו ושקט בהמשך דרכו. ציפיתי כתמיד לשמוע אותו אומר: "Hello Love" ולו עוד פעם אחת. המון רץ לי בראש באותו זמן. משפטים, מילים, הבעות פנים וקולות. הכל מכל וכל של איבן. כך-כך הרבה היה בו.

איש עבודה ועמל. חריצות, מסירות ולויאליות. עוצמה וכוחות בלתי נתפסים.

לא ראה מכשול בשום דבר בדרכו. הכל פתיר בדרך להגשמה והצלחה בתפקידיו.

היה בו גם קושי. קוצר רוח ובעל פתיל קצר. כמעט אפס סבלנות וחוסר התפשרות – הכל למען היעדים ששם לעצמו... וכמה שהחמיר עם עצמו וכמה דרש מעצמו – מולטי מאן. הכל אפשרי והכל הכרחי. מקצוען ברמה הגבוהה ביותר.

אם נכנס למריבה ומחלוקת עם עובד אחר, שנראתה כמו סוף העולם, ידע גם להרגיע ולסלוח לאחרים ולעצמו. תכונה נאצלת. לא שמר טינה.

לעבוד עם איבן במפעל היה אחד הדברים המאתגרים ביותר שכולנו העובדים אתו חויינו.

אי אפשר היה להיות טוב יותר ממנו. איבן היה בתחרות סמויה ולפעמים גם גלויה עם המון צחוק, עם כל עובד ולו הצעיר ביותר בהרכבת ברזים. איבן אהב להתמודד עם שמעון פינקוס, שהוא סוג של אגדה בפני עצמה. מי הרכיב יותר במשך כמה זמן. היה עוקב אחרי העובדים על מנת לתכנן את זמן הגעתו לעמדה מסויימת בכדי שיוכל להשלים את ההזמנה. הכל בקריצת עין משועשעת. כמה סיפוק שאב איבן מכל יום עבודה – כמה הנאה. אפשר היה רק לקנא בו על שאהב כל-כך את מה שעשה. לריסה הייתה מספרת לי שאיבן היה עושה לה אמבושים בבוקר כדי שהוא יהיה הראשון לקבל הזמנה. קפה לא היה נותן לה לשתות.

שום דבר לא היה יותר מדי בשביל איבן. פשוט תותח כמו שאומרים בימינו. למרות הרגעים הקשים, העצבים והריבים, בסופו של יום איבן יצג בכבוד עצום את מייסדי הקיבוץ שלנו בכל יום ויום עד לפרישתו.

לפעמים היה פוצח בשירה מרגשת ומענגת, במיוחד אם ברדיו היה מתנגן שיר נוסטלגי. לעיתים היה קם ומרקד ליד שולחנו ומזכיר לנו שלמעשה מקומו האמיתי היה צריך להיות על הבמה.

סופרסטאר איבן – איזה כשרון עצום באיש אחד עצום.

איבן בתפקידו האחרון במפעל הבונים כמרכיב ברזים מהולל השאיר נעליים גדולות מאוד, שמעטים נכנסו אליהם.

איבן בעצם אמר לנו כל הזמן: "תראו, אפשר לעבוד כמו חמורים ו... גם ליהנות."

איזה איש!

נוח בשלום ובשלווה על משכבך.

הדסה.